

Vi er vilde med folkekøkkenet

MADTENDENS. Københavnerne valfarter til byens mange folkekøkkener i jagten på god, billig mad og en anderledes oplevelse. »Vi vil gerne mødes over noget konkret,« siger livsstilseksperter.

AF JULIE STOUGAARD
js@minby.dk

MADGLÆDE: Synes du også, det lyder tillokkende at betale omkring 50 kr. for et hjemmelavet måltid mad i stedet for at svede over kødgryderne og måske falde i snak med folk, du ikke kender? Så er du langt fra den eneste. I København vrimler det med folkekøkkener, og der er ofte lange køer for at sikre sig en plads i det madglade fællesskab. En hurtig Google-søgning viser, at der er op mod 13 faste folkekøkkener i København, og de er hovedsageligt at finde på Nørrebro, i NordVest og på Vesterbro. Det giver god mening,

Det er billigere end Cofoco, men bedre end grillbaren.

HENRIK BYAGER, livsstilseksperter.

mener livsstilseksperter Henrik Byager.

»Det hænger sammen med, at det er her, de unge, smarte og kreative mennesker bor, og det er her, bylivet for alvor blomstrer, og muligheder kommer til.«

Han mener, at københavneres lyst til at bruge folkekøkkenerne er en kombination af

lyst til at være sammen med andre og det at kunne få et billigt måltid mad:

»Det hænger godt sammen med den tidstendens, der er, hvor vi gerne vil mødes over noget konkret, og i det her tilfælde er det så mad. Man kan jo sige, at folkekøkkenet er en blanding af et forsamlingshus og en restaurant. Det er billigere end Cofoco, men bedre end grillbaren,« siger Henrik Byager.

En god og billig oplevelse

Hos folkekøkkenet i Korsgadehallen er stifter, Ishtar Jacob, heller ikke i tvivl om, at den hjemmelavede mad er et stort trækplaster.

»Folk, der kommer her, får god, mellemstlig mad, som de ikke kan få andre steder, og så er det billigt, og de slipper for at skulle ud og handle,« siger hun.«

Henrik Byager påpeger, at det også er selve oplevelsen, der lokker folk til.

»Det er et tilbud, man benytter sig af, fordi man gerne vil have en oplevelse. Derfor er det også i høj grad de ressourcestærke, der spiser med i folkekøkkenerne. De kan sagtens få mad på bordet ellers,« konstaterer han.

I Korsgadehallen er det da også især middelklassen, der bruger folkekøkkenet, og her er det især mange børnefamilier.

»Mange kender hinanden i forvejen, og så leger børnene sammen, mens de voksne snakker, så det er også samværet med hinanden, at folk kommer for,« siger Ishtar Jacob.

Konkurrencen mærkes

Hos folkekøkkenet i Café Le Rouge i Nørrebrohallen kan man efterhånden mærke konkurrencen om de sultne københavnerne.

»Tidligere havde vi op mod 700 spisende hver gang, men nu ligger vi på 400-450. Men vi er jo efterhånden også mange, der konkurrerer om gæsterne,« siger Gert Vedel Rindom, der står bag folkekøkkenet i Café Le Rouge.

5 GUIDE
FOLKEKØKKENER

■ FOLKETS HUS
Hver tirsdag fra kl. 17.30

■ STØBERIET
Hver tirsdag fra kl. 17.30

■ CAFÉ N
Hver fredag fra kl. 17

■ CAFÉ LE ROUGE
Hver tirsdag fra kl. 17-20

■ UNGDOMSHUSET
Hver torsdag fra kl. 19

Hver torsdag forvandles Korsgadehallen til et mellemstligt madmekka. Foto: Martin Sørensen

Alle kvinderne i køkkenet er frivillige. Foto: Martin Sørensen

Maden var også populær hos de små. Foto: Martin Sørensen

Et folkekøkken med spræl i

HALHYGGE. Hver torsdag kan man nyde et godt måltid mellemstlig mad, når De Etniske Rødstrømper sørger for folkekøkkenet i Korsgadehallen. Her er der både spræl i maden og i gæsterne.

AF JULIE STOUGAARD
js@minby.dk

FOLKEKØKKEN: »Wuhuu!«. En pige med lys hestehale slår en elegant vejrmølle henover hallens røde betongulv og fortsætter hen til sin familie, som har stillet sig i kø ved buffeten.

Nej, vi er ikke til gymnastikopvisning, men folkekøkkenet i Korsgadehallen på Nørrebro. Vel at mærke et aktivt et af slagsen.

På boldbanen spiller nogle unge fyre basket, nogle andre spiller fodbold og blandt de spisende vrimler det med tumlinger, der er i fuld gang med at undersøge alle kroge af hallen med deres forældre løbende efter.

Klokken har netop passeret 17.30, og flere og flere kommer til - mange med små børn, og flere bemærker den liflige duft af krydderier og nybagt brød, der strømmer ud fra køkkenet. Her står Ishtar Jacob sammen med fire frivillige indvandrerkvinder og forbereder store mængder mad. Tilsammen udgør de De Etniske Rødstrømper, som er en socialøkonomisk virksomhed, drevet af frivillige kvinder med rødder i de mellemstlige lande.

Et populært køkken

Selvom vi er på Nørrebro, og menuen står på traditionel, mellemstlig mad, så har mange af de fremmødte lyst hår og blå øjne.

»Danskere synes, det er spændende at smage rigtig, mellemstlig, hjemmelavet mad. Det er noget helt andet end pizza og shawarma, som jo er fastfood. Og folk fra Mellemøsten kan lave maden derhjemme, så det er ikke lige så spændende for dem,« siger Ishtar Jacob.

Hver torsdag kl. 17.30 er der folkekøkkenet i Korsgadehallen, hvor hun og De Etniske Rødstrømper står klar i køkkenet. Som regel møder der mellem 30-50 op, men i dag er vi tættere på 50 end på 30. Ovre i et af hallens hjørner holder en dansk familie på ca. 20 personer børnefødselsdag, og ungerne løber begejstret rundt i det store rum.

■ Folkekøkkenet i Korsgadehallen er drevet af frivillige indvandrerkvinder.

■ Overskuddet går til socialt arbejde.

Oppe i buffetkøen kommer flere og flere til og fylder tallerknerne med en krydret risret med kylling, grøntsager, rosiner og mandler samt salat og friskbagt brød. Et måltid, som alle slipper 60 kr. for uden at fortrække en mine.

Social spising

En af dem er Karina Sørensen, hvis røde postuniform matcher hallens gulv. Hun er en hyppig gæst i folkekøkkenet sammen med sine to børn.

»Børnene elsker at komme her. Vi møder altid nogle, de kender fra Blågård Skole eller fritidsklubben, og så leger de med deres kammerater, og jeg får en sludder med forældrene eller lærerne,« fortæller hun.

»Jeg har ikke noget imod at lave mad selv, så det er ikke derfor. Det betyder bare utroligt meget for børnene at komme her. Faktisk er min søn Jonathan så begejstret for det, at han ville i folkekøkkenet og spise, da han fyldte fem år,« siger Karina Sørensen og giver Jonathan et enarmet knus, mens hun balancerer maden på sin tallerken i den anden hånd.

Efterhånden som det bliver aften, tynder det ud i mængden af småbørnsfamilier. Nu er det tid til at komme hjem og se dyner.

»Børnene sover så godt, når de har været her, fordi de får brugt så meget energi,« siger Karina Sørensen og smiler.